

створює умови для сприятливого відпочинку. Актуальна сучасна ідеологія рекреаційної території - як простору свободи вибору рекреаційних занять і постійного інтелектуального розвитку.

ПРИНЦИПИ СТАЛОЇ АРХІТЕКТУРИ У ФОРМУВАННІ КУЛЬТУРНИХ ПРЕДСТАВНИЦЬКИХ ЦЕНТРІВ

Буреггаб Саїф-Еддін

Науковий керівник – Криворучко Н.І., канд. архіт., доцент

Актуальність проблеми. З ростом туризму і пошуком культурних комунікацій, глобалізацією економіки і вирішенням загальних проблем світового суспільства, зростає попит на будівництво культурних центрів, які можуть представляти ту, чи іншу країну в різних містах України. Так, у зв'язку з великою кількістю і студентів, і туристів з Марокко, які перебувають у нашому місті, є необхідність у такому багатофункціональному центрі, який може донести історію і культуру Марокко і бути культурним посередником між нашими країнами. На сьогодні подібних будинків і споруд немає. Нормативні документи охоплюють загальні прийоми проектування культурних центрів.

У зв'язку з цим можна констатувати, що **цілєю** наукового дослідження є **виявлення прийомів** архітектурного формування культурних представницьких центрів (КПЦ) на принципах сталої архітектури.

В останнє десятиліття, в тому числі стосовно і архітектури, широко вживається поняття «стала». Цей термін корелюється з Концепцією сталого розвитку (англ. sustainable development), прийнятої ООН в якості стратегічного напрямку з 1980-х рр. У доповіді Комісії ООН по навколишньому середовищу і розвитку «Наше спільне майбутнє» сталий розвиток визначено як шлях, при якому «Забезпечуються потреби нинішнього покоління без обмеження можливостей наступного покоління задовольнити його потреби» [1, 59]. Відомий британський архітектор Н. Фостер досить метафорично виділяє сталу архітектуру як «спосіб досягнення максимального мінімальними засобами» [2]. У контексті цих процесів необхідно визнати, що архітектори можуть мати значний вплив на відновлення екологічної рівноваги і забезпечення високої якості життя людей, створюючи архітектурне середовище, яке задовольняє потреби людини і в той же час зберігає, або навіть покращує стан природи. Така архітектура і архітектурне середовище і є сталим.

На основі наукових методів таких, як: **аналіз і синтез, історичний метод**, а також, метод **моделювання**, було доведено, що су-

часний підхід до проектування КПЦ може бути запропонований тільки на принципах сталої архітектури. Виявлені прийоми архітектурного формування культурних представницьких центрів (КПЦ) на принципах сталої архітектури і є **науковою новизною**.

Висновок. Розуміння важливості сталого розвитку в галузі архітектури і будівництва можна виділити декілька основних принципів сталої архітектури, і їх реалізацію у архітектурному формуванні КПЦ:

- підтримання екологічної рівноваги між природними і штучними компонентами – реалізується в архітектурі в прийомах «зеленої» архітектури: атріумний простір моделює природний осередок з водоймами, гео-пластикою і рослинами, а також, тераси і рекреаційні простори наповнюються зеленими зонами у вигляді зелених садів;

- перехід до маловідходним або безвідхідним будівельним технологіям – енергозберігаючі технології – подвійний фасад, вітражне скління, природні будівельні матеріали і т. ін.

- застосування спів-масштабних конструктивних і об'ємно-просторових рішень, вписаних у контекст природного середовища – принцип органічної архітектури – візуальний зв'язок внутрішнього простору з зовнішнім;

- економічність, зведення економічно вигідних архітектурних об'єктів таких, як КПЦ – за рахунок моделювання у форматі BIM технологій запропоновано оптимальні моделі;

- зниження споживання ресурсів, вдосконалення містобудівних рішень шляхом використання енергоефективних технологій, енергозбереження і використання поновлюваних природних джерел енергії – збір і використання дощової води, сонячних колекторів, теплових насосів і т. ін.;

- підвищення фізичного і психічного комфорту людей шляхом поліпшення функціональних, мікрокліматичних і естетичних параметрів доквілля – атріумний простір моделює природу і формує образ гармонії і природного зв'язку людини і Природи, а також, вирішення благоустрою прилеглої території як частини пішохідної комунікації;

- впровадження природного компонента в структуру будівлі, використання рослинності як такого фактору, що формує середовище;

- орієнтація на регіональні компоненти, орієнтація на місцеві природні, ландшафтні та культурні умови;

- цілісність архітектурно-просторових рішень, основаних на реакції споживача на середовище, як системі «людина-середовище» - комплексному поєднанні всіх компонентів.

1. «Наше загальне майбутнє» — Доклад Всесвітньої комісії по питанням довкілля і розвитку. URL: <http://www.un.org/ru/ga/pdf/brundtland.pdf>

ПРИЙОМИ АРХІТЕКТУРНОГО ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНО-ОСВІТНІХ ЦЕНТРІВ В СТРУКТУРІ ВЕЛИКИХ МІСТ

Вислогузова І.С.

Науковий керівник – Шушлякова О.С., канд. архіт., доцент

Актуальність проблеми. Основні принципи діяльності інноваційно-освітнього центру базуються на тому, що інновації в освітній сфері розглядаються як найбільш перспективні тенденції та процеси в розвитку сучасної системи освіти, викликані до життя реальними факторами цивілізаційного розвитку людства.

Поява освітніх інновацій зумовлено не тільки еволюційним розвитком людського знання, а й змінами геополітичного, економічного, соціально-культурного характеру.

Інноваційні технології – це набори методів і засобів, що підтримують етапи реалізації нововведення. Інноваційні технології в сфері освіти не можуть не показувати сучасні суспільні, наукові, технічні та інші досягнення сучасної цивілізації. Вони повинні забезпечувати соціальні, духовні та культурні потреби людини, сприяти досягненню суспільного прогресу, активізації і розширення міжнародної наукової комунікації, демократизації та гуманізації освіти. Саме для таких цілей створюються інноваційно-освітні центри.

Важливим принципом в організації роботи центру є програмно цільовий підхід, який передбачає створення постійних і тимчасових науково-дослідних колективів із залученням фахівців центру та інших установ і організацій.

Головними цілями діяльності інноваційно-освітніх центрів повинні стати:

- організація та проведення наукових досліджень і створення науково-методичних розробок у сфері інноваційних технологій;
- створення нових принципів підходів до організації та наповненню освітнього процесу;
- поширення та удосконалення інноваційних методів і форм роботи;
- підвищення рівня професійної та педагогічної компетентності професорсько-викладацьких кадрів на основі поєднання науки.

Навчально-методична діяльність інноваційно-освітнього центру також здійснюється в декількох напрямках: